

Forfatter: Heiberg, Johan Ludvig

Titel: Udrag fra De Nygifte

Citation: Heiberg, Johan Ludvig: "Nye digte - 1841", i Heiberg, Johan Ludvig: *Nye digte - 1841*, udg. af Klaus P. Mortensen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, cop. 1990, s. 121. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibergjl05val-shoot-idm140194650370000/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Nye digte - 1841

O lad mig holde den en liden Stund!
Tilgiv mig denne Dvælen!
Lad mig fæste den til min brændende Mund!
O kunde jeg udaande Sjælen!

Nu slipper jeg den strax; und mig min Lod;
Betragt mig ikke saa bange!
O var der dog en dræbende Braad
Hos denne skinnende Slange!

Marie! see, jeg giver Dem den
Tilbage, med Taarer vædet! –
Og nu afsted! i det Fjerne hen!
Lad mig flye fra Dem og fra Stedet!

Der kommer Deres Vogn, nu stiger De derop,
Og jeg til Hest for at ride.
Farvel, farvel! – Galop, Galop!
Ud i Verden den vide!

Vilhelm

Beklag, Marie, den unge Mand!
Til dig har han sat sit Hjerte.
Jeg længe mærket har, at han
Led af forelsket Smerte.

Men hidtil har jeg det ikke sagt,
Du skulde det først erfare,
Naar Veien var tilbagelagt,
Naar i vort Hjem vi vare.

Marie

Saa du troer, du lærer mig noget Nyt?
Jeg selv ei skulde det mærke?
Har du glemt forleden vor Dispyt
Og mine Anelser stærke?

Vilhelm

Hvordan? du meente? . . .

Marie

Tal ei derom!
Jeg drømmer endnu, skjøndt vaagen;
Jeg har drømt fra den Stund, jeg hertil kom,
Og nu først spreder sig Taagen.

Vilhelm

Drømmen er glemt, Solen herved
Skinner gennem Bøgetoppen.

Marie

End seer jeg Stovet i Rytterens Fjed,
End hører jeg fjernt Galoppen.

Vilhelm

Vær uden Frygt, min unge Viv!
Paa Hjulet din Fod du sætte!
Jeg holder Armen om dit Liv,
Skal op i Vognen dig lette.

Nu sidde vi sammen, vi er ene, vi er frie;
Vil du taale min Haand under Kaaben? –
Kjør, Postillon! blæs din Melodie!
Fremad! Verden er os aaben.